

Arrest

nr. 286 884 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANWELDE
Eugène Smitsstraat 28-30
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 november 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 juli 2022 tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 november 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 januari 2023.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN EDOM, die loco advocaat P. VANWELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-

wet) werd aan de partijen bij beschikking van 22 december 2022 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Hierin werd gesteld:

“De bestreden beslissingen betreffen een beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student, alsook een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis), beiden daterend van 26 juli 2022.

Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.

Artikel 39/57, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld bij verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, §2, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet stelt:

“De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, bevindt er zich in het administratief dossier wel degelijk een aangetekend schrijven van de stad Antwerpen op datum van 1 augustus 2022 aan haar gericht. Bij dit aangetekend schrijven zit een bewijs van aangetekende zending van de post met daarop het adres van verzoekster en een stempel op datum van 2 augustus 2022. Dit bewijs van de post zit tevens als bijlage bij de nota met opmerkingen. Overeenkomstig artikel 39/57, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begon de beroepstermijn te lopen op vrijdag 5 augustus 2022 en betrof de laatste nuttige dag om tegen deze beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken derhalve maandag 5 september 2022. Gelet op de vaststelling dat het verzoekschrift op elektronische wijze op 14 november 2022 bij aangetekende zending aan de Raad werd overgemaakt, hetzij ruim buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, komt het beroep laattijdig voor.

Overeenkomstig artikel 62, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet kan de bestreden beslissing ter kennis worden gebracht door “(...) de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling zich bevindt of zijn gemachtigde (...)” en dit, zoals verder te lezen staat in artikel 62, § 3, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet, per aangetekend schrijven op de verblijfplaats van betrokkene. Het adres naar waar de bestreden beslissing in casu werd verzonden is hetzelfde als de vermelde verblijfplaats van verzoekster in het ingediende verzoekschrift. Waar verzoekster stelt bovenstaand aangetekend schrijven met de bestreden beslissingen nooit te hebben ontvangen, betreft dit louter een blote bewering.

De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid, opgeworpen in de nota met opmerkingen lijkt dan ook te moeten worden bijgetreden.

De termijn vervat in voormeld artikel 39/57, eerste lid van de Vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).”

1.2. Verzoekster richt op 4 januari 2023 een schrijven aan de Raad waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 23 februari 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij betwist niet dat zij haar beroep heeft ingediend op 14 november 2022, maar stelt dat zij de bestreden beslissingen nooit heeft ontvangen vanwege de verwerende partij en legt twee stukken neer ter ondersteuning van deze stelling. Het eerste stuk betreft een door haarzelf gedane opzoeking op de tracking-website van bpost van de barcode van de aangetekende zending waarmee de verwerende partij de bestreden beslissingen aan haar heeft verstuurd, die op deze website geen resultaat oplevert. Het tweede stuk betreft e-mailcorrespondentie die zij heeft gevoerd met de gemeente. Hierbij licht zij toe dat zij zelf “in vertrouwen” bij de gemeente heeft geïnformeerd naar de stand van zaken in haar verblijfsdossier, dat de gemeente haar heeft meegedeeld dat de bestreden beslissingen waren genomen en dat zij na deze mededeling haar dossier heeft opgevraagd bij de verwerende partij en zij pas kennis heeft kunnen nemen van deze beslissingen toen het dossier haar werd overgemaakt, ongeveer een maand na haar verzoek daartoe. Om deze reden wenst zij “op zijn minst” overmacht in te roepen. De verwerende partij repliceert dat het haar normaal lijkt dat de opzoeking op de website van bpost geen resultaat oplevert, daar deze zoekresultaten slecht gedurende een beperkte tijd beschikbaar blijven en dat het volstaat dat zij kan aantonen dat zij de bestreden beslissingen heeft verstuurd bij aangetekende zending, waarna het vermoeden van ontvangst op de derde werkdag na verzending speelt. Zij volhardt in de exceptie die zij heeft opgeworpen en sluit zich aan bij de beschikking.”

1.4. Naar luid van artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet worden de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen ingediend bij de Raad *“binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht”*. Overeenkomstig artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet beginnen de in §1 bepaalde beroepstermijnen te lopen, *“wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”*.

1.5. In het administratief dossier bevinden zich de bestreden beslissingen met bovenaan de vermelding *“aangetekend verzonden”*. Het dossier bevat ook de begeleidende brief van de stad Antwerpen van 1 augustus 2022, waarop bovenaan ook de vermelding *“aangetekend”* figureert. In deze brief laat de stad Antwerpen weten dat de Dienst Vreemdelingenzaken besliste om de aanvraag te weigeren en een bevel om het grondgebied te verlaten uit te reiken. Op deze brief figureert het adres van verzoekster. In het administratief dossier zit ook een afgiftebewijs van een aangetekende zending, met daarop het adres van verzoekster, een barcodenummer alsook een bpoststempel op datum van 2 augustus 2022. Dit bewijs zit tevens als bijlage bij de nota met opmerkingen. De Raad dient vast te stellen dat verzoekster het vermoeden niet weerlegt dat zij wordt geacht in casu te hebben kennis gekregen van de bestreden beslissingen op 5 augustus 2022. Dat de verzoekende partij aan de hand van het barcodenummer de aangetekende zending nadien, op een onbekende datum, niet meer zou hebben kunnen traceren op de website van bpost, doet op zich geen afbreuk aan die vastgestelde datum (cf. RvS 6 oktober 2022, nr. 5045 (c)). De verzoekende partij brengt ook ter terechtzitting niets in waar *“[d]e verwerende partij repliceert dat het haar normaal lijkt dat de opzoeking op de website van bpost geen resultaat oplevert, daar deze zoekresultaten slecht gedurende een beperkte tijd beschikbaar blijven”*. Het stond de verzoekende partij vrij om aan de hand van het barcodenummer een klacht in te dienen bij bpost omdat zij de aangetekende brief niet zou hebben ontvangen, quod non. Derhalve begon de beroepstermijn te lopen de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd. Bijgevolg betrof de laatste nuttige dag om tegen deze beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken maandag 5 september 2022 en is het op 14 november 2022 ingediende beroep bij de Raad laattijdig,

1.6. Dit alles leidt tot de conclusie dat de inhoud van de beschikking overeind blijft.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak te worden

gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA